

Govor župana Mestne občine Ljubljana, gospoda Zorana Jankovića,

Sobota, 14. september 2013

Dovolite mi, da vas ob današnji priložnosti pozdravim z vašim pozdravom: **Selam alejkum.**

Danes je zame poseben dan. Ne zato, ker smo v Mestni občini Ljubljana storili vse, kar je bilo v naši moči, da danes polagamo temeljni kamen za džamijo v Ljubljani, ampak zato, ker trdno verjamem, da je tako prav in da mora biti v Ljubljani, glavnem mestu Republike Slovenije, zgodovinskem stičišču različnih kultur in veroizpovedi, kjer ne le govorimo o medkulturnem dialogu ampak ga tudi živimo, prostor tudi za džamijo.

Džamija ni samo ponujena prijateljska roka pripadnikom islamski skupnosti, pomeni tudi njihovo v ustavi zajamčeno pravico, in ne zgolj javno izpričano enakopravnost. Ste naši prijatelji in sosedje, ki imate svoj dom, svoje družino in svojo prihodnost v Sloveniji.

V preteklosti se je Ljubljana spreminjala, a njen duh ostaja mlad in odprt v prihodnost. In prav v tej odprtosti in prijaznosti, v spoštovanju razlik in toleranci je skrit odgovor, zakaj je Ljubljana zame najlepše mesto na svetu. In zakaj nas je vedno več, ki v to verjamemo in za to tudi trdo delamo. In vesel sem, da danes v to verjame večina prebivalcev in prebivalcev našega glavnega mesta.

Za Ljubljano so dolga leta razmišljanja in govorjenja o džamiji, ki v času skupne države segajo vse v sedemdeseta leta. O prvem idejnem načrtu lahko govorimo v 80.-tih, a lokacijskega dovoljenja za območje žal ni bilo moč dobiti. Študije v 90.-tih letih so obravnavale 7 novih lokacij, a z družbenimi in političnimi spremembami je bil interes Islamske skupnosti v Republiki Sloveniji potisnjen v ozadje. Administrativno politični prepiri okoli kriterijev in lokacije za džamijo so v 90.-tih zaznamovali ljubljansko mestno politiko. Izvoljeni predstavniki so skupaj z županjo Danico Simšič šele leta 2003 uspeli sprejeti odlok, ki bi omogočil gradnjo na lokaciji Cesta 2 cesarjev.

Kot je tudi mufti dr. Grabus večkrat poudaril, se je bistveni premik pri gradnji džamije zgodil po letu 2006, z nastopom mojega mandata. Osebno sem še

posebej ponosen, da je bilo letos celo glasovanje v Mestnem svetu, ne glede na različne strankarske pripadnosti, pri sprejemanju osnutka in predloga sprememb občinskega prostorskega načrta za džamijo, enotno – vsi svetniki so ga potrdili.

Danes je čas preizkušenj posameznika in družbe, in kriza, ki jo doživljamo na ekonomskem, socialnem in moralnem področju, to nedvomno je. Tako kot je žalostno dejstvo, da marsikateri vse to doživlja kot hudo osebno stisko, v kateri se je znašel sam ali skupaj z družino.

Bolj kot kadarkoli prej v času samostojne države Slovenije se moramo spoštovati, znati prisluhniti posamezniku in nesebično pomagati. Prav Ljubljana in vsi njeni prebivalci smo lahko s svojo odprtostjo in spoštovanjem do vseh in vsakogar zgled in spodbuda celotni Sloveniji. Tudi današnji trenutek je eden izmed tistih ciljev, za katerega nam nikoli ne sme biti žal truda in odrekaj. Zahvala pa gre vsem donatorjem, ki so gradnjo dejansko omogočili.

Temeljni kamen je sad poguma in vztrajnosti ter visoke stopnje medsebojnega zaupanja v odnosu Mestna občina Ljubljana in Islamska verska skupnost. Prepričan sem, da bomo medsebojno zaupanje, ki smo ga v zadnjih letih skrbno gradili, enako odgovorno ohranjali tudi v bodoče.

Danes je dan, ko je mufti dr. Nedžad Grabus upravičeno srečen in ponosen. Osebno pa se v imenu vseh vas iskreno veselim prve svečanosti v novi džamiji. Iskrene čestitke muftiju in vsem vernikom.